

L'ENVEJA

Al transcurs d'aquesta vida,
segur que a tots a passat,
algun fet que no s'oblida,
d'algú que ens ha menyspreat.

I al tenir el cor sensible,
tot volen, ens ha ferit,
més l'ofensa si es temible,
val més deixar-la a l'oblit.

Malaurat de qui el domina,
l'enveja que és mal agrós,
que sols a fer mal atina,
la vida de l'envejós.

La ràbia son cor emplena,
i fa d'ell un home fals,
tot lo alegre li fa pena,
i alo més bo i troba mals.

La llei que té, és la mentida,
la veritat fer-ne mal,
si té una amistat l'oblida,
si era un home, ja no és tal.

Que no és digne de viure,
dintre de la societat,
a qui vol portar malviure,
a persones de bon grat.

Sense haver-hi plany ni culpa,
ni raó, que mai ne té,
sempre que parla insulta,
que només això sap fer.

Davant de semblant carronya,
sense escrúpols i amb rancor,
sense modus ni vergonya,
que tenen tarat el cor.

El millor és desa fugir-se,
i tenir-lo a l'oblit,
que les coses per ferir-te,
són segons qui les ha dit.

ESTEVE PERICH SALA